

Fjármála- og efnahagsráðuneytið
Arnarhvoli við Lindargötu
101 REYKJAVÍK

Reykjavík, 10. mars 2025
Tilvísun: 2025030843/ÞS

Efni: Umsögn um drög að frumvarpi til laga um starfstengda eftirlaunasjóði

Persónuvernd vísar til draga að frumvarpi til laga um starfstengda eftirlaunasjóði sem fjármála- og efnahagsráðuneytið birti í samráðsgátt stjórnvalda 3. mars 2025 (mál nr. S-53 í gáttinni). Eins og fram kemur í 44. gr. draganna er þeim ætlað að innleiða tilskipun (ESB) 2016/2341 um starfsemi og eftirlit með stofnunum sem sjá um starfstengd eftirlaun. Meðal þess sem fjallað er um í drögunum er birting starfskjarastefnu slíkra stofnana, þ.e. áðurnefndra eftirlaunasjóða, en í 2. mgr. 15. gr. draganna er gert ráð fyrir skyldu þeirra til að birta opinberlega með reglubundnum hætti upplýsingar um starfskjarastefnu sína „nema lög um persónuvernd og vinnslu persónuupplýsinga mæli fyrir um annað“.

Framangreint ákvæði á sér fyrirmynd í 2. mgr. 23. gr. tilskipunarinnar þar sem mælt er fyrir um skyldu til umræddrar birtingar „nema“, eins og greinir í íslenskum texta hennar, „kveðið sé á um annað í reglugerð (ESB) 2016/679“, þ.e. almennu persónuverndarreglugerðinni, sbr. og fyrirnefnd lög um persónuvernd og vinnslu persónuupplýsinga, nr. 90/2018. Er nánar tiltekið um að ræða þýðingu á enska orðalaginu „[u]nless otherwise provided for in Regulation (EU) 2016/679“.

Ekki verður beinlínis gerð athugasemd við þessa þýðingu, en hins vegar má telja umrætt ákvæði, bæði í enskri og íslenskri útgáfu þess, vera villandi. Er þá litið til eðlis hinnar almennu persónuverndarlöggjafar, þ.e. að hún hefur að geyma reglur sem gilda þvert á málefna svið en ekki sérreglur um vinnslu persónuupplýsinga í afmörkuðum tilvikum.

Í þessu sambandi skiptir máli að ekki er um að ræða reglugerð, sem innleiða verður óbreytta, heldur tilskipun. Af því leiðir, sbr. b-lið 7. gr. EES-samningsins, sbr. lög nr. 2/1993, að svigrúm gefst til að ákveða form og aðferð við innleiðinguna og ætti því að vera unnt að aðlagða orðalag umrædds ákvæðis frumvarpsdraganna að því réttarumhverfi sem ríkjandi er hvað snertir almenn ákvæði um vernd persónuupplýsinga. Má þar nefna að hafa mætti tilvísun til þess í ákvæðinu að eitthvað geti leitt af persónuverndarlöggjöfnni í umræddu samhengi fremur en að hún beinlínis kveði á um tiltekin atriði.

Samkvæmt þessu ætti að koma til greina að orða 2. mgr. 15. frumvarpsdraganna svo:

„Starfstengdur eftirlaunasjóður skal birta opinberlega með reglubundnum hætti upplýsingar um starfskjarastefnu sína nema annað leiði af lögum um persónuvernd og vinnslu persónuupplýsinga.“

Að auki bendir Persónuvernd á þann möguleika að tekin sé afstaða til þess í frumvarpsdrögunum sjálfum hvað teljist málefnalegt og nauðsynlegt að birta hvað snertir starfskjarastefnu eftirlaunasjóða,

en almennt má telja æskilegt, þegar mælt er fyrir um tiltekna vinnslu í löggjöf, að það sé gert með sem skýrustum hætti. Ef viðeigandi hagsmumat fer fram við slíka lagasetningu, þannig að eðlilegs jafnvægis sé gætt milli annars vegar hagsmuna af vinnslunni og hins vegar hagsmuna skráðra einstaklinga af vernd persónuupplýsinga, ætti löggjöfin jafnframt að samrýmast sjónarmiðum hinnar almennu persónuverndarlöggjafar.

Persónuvernd telur ekkert í tilskipun (ESB) 2021/2341 girða fyrir þessa nálgun við innleiðingu hennar í landsrétt, enda ætti slíkt að geta fallið innan áðurnefnds svigrúms til að ákveða form og aðferð við innleiðinguna.

Ekki eru að öðru leyti gerðar athugasemdir við umrædd frumvarpsdrög, en til þeirra kann að koma síðar, svo sem ef frekari umsagnar er óskað um einstök atriði. Þá má gera ráð fyrir veitingu umsagnar við þinglega meðferð málsins.

F.h. Persónuverndar,

Þórður Sveinsson

Jóna Margrét Harðardóttir